

[Erik Eriksen.]

begrundet af — jeg kunde næsten sige: den haarde Nødvendighed. Nu foreslaas det, at Loven skal forlænges for 3 Aar, og Begrundelsen er, at de Forhold, der motiverede den, fremdeles er til Stede. Jeg vil dog finde det upaakrævet at forlænge Loven saa lang Tid frem. Man maa jo ogsaa her tænke paa en Afvikling, og det har derfor sin Betydning — forekommer det mig —, at Rigsdagen kan tale med om dette Spørgsmaal og ikke fraskriver sig al Indflydelse saa langt frem i Tiden. Naar det hævdes fra Regeringens Side, at Loven er nødvendig, vil vi ikke paastaa det modsatte. Særlige Forhold visse Steder kan spille ind, og vi er jo alle interesseret i en rolig Udvikling.

Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen omtalte Uniforms-Kaprustningen. Hvad angaar denne Uniformsgalskab hos enkelte politiske Ungdomsorganisationer, har vi jo set en Mentalitet, som det kan knibe med at forstaa; men paa den anden Side maa man vel ogsaa kunne regne med, at vi en Gang naar frem til saa megen Kultur hos Lederne af disse Organisationer — og det er jo Lederne, der har Hovedindflydelsen paa dette Omraade —, at ogsaa de forstaa, at politisk Oplysningsarbejde blandt Ungdommen ikke har noget med Uniformer og slige Ting at gøre. I Grunden er det jo rent latterligt at fremstille et Garderobespørgsmaal som værende af Betydning for et positivt Oplysningsarbejde blandt Ungdommen.

Maa jeg lige føje til, at mit Parti jo tidligere har peget paa, at naar der lovgives over for det politiske Uniforms-Uvæsen, vilde det i og for sig ogsaa være rimeligt at have Opmærksomheden henvendt paa de specielle Faner og Standarter, der bruges i enkelte politiske Foreninger, og som jo ogsaa er medvirkende til at skabe det Irritationsmoment, som søges undgaaet ved denne Lov, og som jo i Virkeligheden er fjernt fra alt det, der — i hvert Fald i tidligere Tid — prægede Ungdomsarbejdet. Maaske kan der ogsaa være Grund till at nævne den Stilling, de frivillige Korps har, selv om det vel for øvrigt ikke kan gavne til nogen Side at rejse stor Debat herom. Men naturligvis — det maa ikke glemmes — Ministeren har her i det hele en vidtgaaende administrativ Beføjelse; man kan jo næsten sige, at Ministeren besidder en væsentlig Del af Domsmagten paa dette Omraade.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget underkastes en kort Udvalgsbehandling, og under denne kan der saa blive Lejlighed til at faa nærmere klaret, hvilken Praksis der er fulgt i Administrationen. Vi fra vor Side

erkender altsaa, at der kan være Grund til at forlænge Gyldigheden af denne Lovgivning — om den saa har den store Betydning, Regeringspartierne tillægger den, er en Sag for sig; dog tror jeg, at en positiv Lovgivning paa dette Omraade ogsaa nu har sin Betydning, og at den er ønsket i store Kredse af Befolkningen, navnlig i Storbyerne, er vel ogsaa sandsynligt.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister, ikke fordi han har fremsat dette Lovforslag, men fordi han i Modsætning til sin Forgænger har fremsat det paa et saadant Tidspunkt, at der kan blive Lejlighed til en virkelig omfattende og rolig Udvalgsbehandling af Sagen, og jeg hilser med Tilfredshed, at ogsaa Repræsentanten for Venstre (Erik Eriksen) mente, det var rimeligt og naturligt at tage en saadan Udvalgsbehandling. De forrige Gange har Lovforslaget skullet jages igennem, det har gennem hele sin Udformning været præget af Hastværk, der har sat sit Spor overmaade mange Steder i Loven. Da vi første Gang vedtog et Lovforslag om dette Emne, var Loven saaledes udformet, at selv dens Fædre, da Sagen næste Gang kom til Behandling her i Tinget, maatte indrømme, at det var nødvendigt at foretage indgaaende Ændringer og Begrænsninger i det Lovforslag, man oprindeligt mente var en absolut Nødvendighed for Landets Fremtid og Sikkerhed. Ogsaa sidste Gang afbrød man Udvalgsforhandlingerne, skønt der fra vor Side var fremsat Ønske om at indhente en Række Oplysninger, som kunde være af Værdi til Bedømmelse af forskellige Sider af Lovforslaget. Man ønskede ikke at drøfte et Udkast til Ændringer, som vi havde fremsat, der var ikke Tid dertil. Nu er Lovforslaget takket være den nuværende Justitsminister fremsat paa et saadant Tidspunkt, at dette ikke længere kan anvendes som Argument, og vi haaber ogsaa, at det er Tegn paa, at man fra Regeringspartiernes Side ikke vil være uvillig til at forhandle om Enkeltheder i dette Lovforslag.

I Modsætning til Socialdemokratiets ærede Ordfører (Hedtoft-Hansen) kan vi aldeles ikke indrømme, at Begivenhederne har afgivet Eksempler, der kan begrunde Nødvendigheden af en Lovgivning af denne Karakter. Jeg tror, man tværtimod kan sige, at hvis Erfaringerne har vist os noget, har de vist os, at det aldeles ikke vilde have været nogen Skade til, om der havde været givet de politiske Organisationer, som ønskede det, Adgang til at bære Uniform.